

מועצת עיר החמש-עשרה - ישיבה שלא מן המניין מס' 52

מיום 2.7.06

פרוטוקול מס' - 294

ה"ה חברי המועצה:

מוטי ששון ראש העיר

משה רינת חבר מועצת העיר

אלי נעים חבר מועצת העיר

דקלה צדוק חברת מועצת העיר

יוסף כהן חבר מועצת העיר

חיים זברלו חבר מועצת העיר

דרור קריטי חבר מועצת העיר

יעקב בבלי חבר מועצת העיר

יואל ישורון חבר מועצת העיר

אילן לוי חבר מועצת העיר

ניסים זאב חי חבר מועצת העיר

דוד שלום חבר מועצת העיר

עמוס ירושלמי חבר מועצת העיר

אהרון איסרס חבר מועצת העיר

שרון אביגד חברת מועצת העיר

רועי כהן חבר מועצת העיר

גדי וקס חבר מועצת העיר

שמואל ברטנשטיין חבר מועצת העיר

יוליה מלינובסקי חברת מועצת העיר

מיקי שמריהו חבר מועצת העיר

מיכאל לויט חבר מועצת העיר

יאיר טאו חבר מועצת העיר

עמוס ברנס חבר מועצת העיר

יהודה קהתי חבר מועצת העיר

ניסן זכריה חבר מועצת העיר

נעדרו:

עו"ד ליפא י' קמינר יועץ משפטי לעירייה

יצחק וידבסקי גזבר העירייה

אופיר בוכניק

כ"כ נכחו:

על סדר היום:

1. אישור המועצה לעדכון שיעור הארנונה הכללית לשנת 2006 בשיעור של 3.08% לעומת השיעורים שחלו על פי צו הארנונה לשנת 2005 וזאת בהתאם לקבוע בסעיף 19 לחוק ההסדרים 2006.

הצעת החלטה: מועצת העירייה מחליטה לעדכן את שיעור הארנונה הכללית לשנת 2006 בשיעור של 3.08% לעומת שיעורי הארנונה שחלו על פי צו הארנונה בשנת 2005.

2. סניפי דואר וסוכנויות דואר שבהם ניתנים שירותים לציבור ייכללו בסעיף 3.1 לצו הארנונה לשנת 2006 בסיווג "משרדים, שירותים ומסחר" כהוראת סעיף 19(א)(1)(ב) לחוק ההסדרים 2006.

הצעת החלטה: מועצת העירייה מחליטה לסווג את סניפי הדואר וסוכנויות הדואר שבהם ניתנים שירותים לציבור בסיווג "משרדים, שירותים ומסחר" בסעיף 3.1 לצו הארנונה לשנת 2006.

ריכוז החלטות מישיבת מועצת העיר שלא מן המניין 52 מיום 2.7.06

פרוטוקול מס' 294

החלטה: מועצת העיר מחליטה לאשר הצעות החלטה כלהלן:

1. לעדכן את שיעור הארנונה הכללית לשנת 2006 בשיעור של 3.08% לעומת שיעורי הארנונה שחלו על פי צו הארנונה בשנת 2005.
2. לסווג את סניפי הדואר וסוכנויות הדואר שבהם ניתנים שירותים לציבור בסיווג "משרדים, שירותים ומסחר" בסעיף 3.1 לצו הארנונה לשנת 2006.

מוטי ששון : אני פותח את הישיבה מס' 52 שלא מן המניין. אני רוצה לברך את אהרון

איסרס היה לו יום הולדת ואלי נעים היום יש לו יום הולדת.

טוב, על סדר היום אישור המועצה לעדכון שיעור הארנונה הכללית לשנת 2006. סליחה, שיעור עדכון הארנונה לשנת 2006 בשיעור של 3.08% לעומת השיעורים שחלו על פי צו הארנונה לשנת 2005, וזאת בהתאם לקבוע בסעיף 19 לחוק ההסדרים 2006. להזכירכם שאנחנו בנובמבר אישרנו את ההצעה לצו הארנונה ל-2006 ושמה כתבנו שאנחנו נעלה את זה בשיעור עליית, בהיקפים, מה שיחליטו בחוק ההסדרים, מה שתחליט הכנסת. ולא נקבנו בשיעור של גובה העלייה, אז השיעור כרגע הוא 3.08. וההצעה אומרת שמועצת העירייה מחליטה לעדכן את שיעור הארנונה הכללית לשנת 2006 בשיעור של 3.08 לעומת שיעורי הארנונה שחלו על פי צו הארנונה בשנת 2005. הסעיף השני שאנחנו מבקשים לאשר: סניפי דואר וסוכנויות דואר שבהם ניתנים שירותים לציבור ייכללו בסעיף 3.1 לצו הארנונה לשנת 2006. בסיווג "משרדים שירותים ומסחר" כהוראת סעיף 19(א)(1)(ב) לחוק ההסדרים 2006. זו החלטה שאני מבקש להביא לאישור המועצה. כן בבקשה.

אילן לוי : ההכללות החדשה שלהם מוסיפה להם לעלויות או מורידה?

מוטי ששון : מורידה להם את ההכנסות. אבל זה מה שאישרה הכנסת. זה מה שהכנסת אישרה, זה פוגע בהכנסות, מוריד את ההכנסות שלנו מהארנונה שלהם. אני לא מבין מה ההגיון כי הם בעבר שילמו לפי סניפי דואר, לפי סניף בנק, יש להם בנק. זה הכנסת החליטה, אין,

אילן לוי : הבנקים זה מצווה לקחת להם.

מוטי ששון : אבל חבריה, כן, בייחוד בנק הפועלים ולאומי.

אילן לוי : כל הבנקים.

מוטי ששון : אז זו החלטה של הכנסת, זה מה שאני צריך לאשר במועצה. כן יואל.

דובר : והחלטה של משרד הפנים והכנסת זה חובה...

יואל ישורון : רגע רגע, אני רוצה לומר, דקה.

מוטי ששון : כן יואל.

יואל ישורון : אני רוצה,

אלי נעים : זה חובה שאי אפשר לעלות מעל זה, אפשר מתחת לזה.

יואל ישורון : שר הפנים צריך לאשר בכל מקרה העלאה או ירידה.

עו"ד קמינר : החוק הוא חד משמעי, הוא לא יותר ולא פחות. גם כשאתה רוצה להפחית

אתה צריך לקבל את האישור, בדיוק כמו שאם אתה רוצה להעלות. החוק

קובע את הסכום המדויק. גם להוריד צריך אישור.

מוטי ששון : כן יואל בבקשה.

יואל ישורון : זה נכון שהעלייה שאתה מציין בסעיף 1 לסדר היום של 3.08 זה על פי סעיף

19 לחוק ההסדרים, אבל אני בכוונה אילן, אני דווקא רוצה לחזור לישיבה

של ה-27.11.2005, דווקא בהסבר להצעת צו הארנונה של 2006, אני מצטט :

התעריפים המפורטים בהצעה, הצעה של הגזברות, שתכף אני אומר כמה,

שלוש מהם, הנה מהתעריפים הנכונים לשנת 2005 וכוללים את השינויים

הנוספים שבהצעת הגזברות המצורפת בזה. אך אינם כוללות העלאות

שיאושרו בתקנות לשנת 2006. שימו לב, הרי גם במה שנכתב לכם בהזמנה

כתוב: יודגש כי השינויים כדלקמן באים בתוספת ובהמשך להחלטות

המועצה מיום ה-27.11.05.

כלומר שאם אנחנו, אם התושבים היום מסתכלים מה עלול לקרות להם אם

משרד הפנים, שאליו גם פניתי בדצמבר 2005, יאשרו את התוספות החריגות

מעבר לתקנות, למעשה התשלום של הארנונה שהם ישלמו יהיה גבוה פי

כמה. למשל, בהצעה של הגזברות שאושרה במועצת העיר אבל משרד הפנים

טרם אישר ואני מקווה מאוד שמועצת העיר אישרה אבל משרד הפנים עוד

לא, אני מניח שגם עוד לא, לא יאשר. למשל באזור א' העלאה של 3% מעבר

לשיעור ההעלאה שיאושר בתקנות ההסדרים במשק. זאת אומרת אם אני

מוסיף עכשיו את ההעלאה הזו של ה-3.08, מדובר ב-6.08. אם משרד הפנים

יאשר את התוספת החריגה שמוטי העלה בישיבה מה-27.11. כנ"ל,

אהרון איסרס : יואל סליחה, בישיבה הקודמת ראש העיר ציין במפורש שההעלאה הקודמת

תהיה בנוסף לעליית המדד.

יואל ישורון: נכון. דבר נוסף, למשל באזור ב' דירות שהשטח שלהם עד 60 מ"ר, העלאה בשיעור של 5% מעבר לשיעור ההעלאה שיאושר בתקנות. אם אני מוסיף את ה-3.08 מדובר ב-8.08. וככה לגבי דירות מעל 60 מטר, שבהצעת צו הארנונה שאושרה במועצת העיר מוטי הציע להעלות 9%. עם התוספת הזו שעל פי חוק ההסדרים, על פי חוק מה שנקרא, זה יגיע ל-12.08%. זאת אומרת כשאנחנו רוצים לדבר על העלאת הארנונה מוטי, אנחנו נשמח לשמוע אם אתה עומד על דעתך יחד עם חבריך, שההצעה, איך?

משה רינת: מה החידוש?

יואל ישורון: החידוש, סליחה, לא הבנתי. מה מה החידוש?

משה רינת: מה החידוש? היה בישיבה הקודמת, ידענו שפחות או יותר יהיה 3.8%.

יואל ישורון: רגע רגע רגע, אולי לא הבנת, סליחה רגע, סליחה, אתה לא הבנת אותי כנראה.

משה רינת: הבנתי אותך.

יואל ישורון: לא הבנת אותי. ההעלאה הקודמת היא לא קשורה למדד. בכלל לא. זה עלה מעבר,

משה רינת: ברור, אבל ידענו אז שזה יהיה שלושה, שלושה אנחנו אישרנו או חמשה,

יואל ישורון: יפה על זה אני, בסדר, זה אני מבין. את ההעלאה של ה-3.08 הייתי עוד איך שהוא מבין, אף על פי שגם אנחנו לא חייבים לאשר, שר הפנים יכול גם אם הוא רוצה, גם לא אם אנחנו מציעים הצעה אחרת, הוא יכול לאשר או לא לאשר. זה לא דבר לא חוקי. אבל אני מדבר על כך שלמעשה העלאת הארנונה, אם משרד הפנים יאשר את ההצעה הראשונית של מוטי פלוס ההעלאה הזאת על פי חוק ההסדרים, ההעלאה היא ב-6.08, זה לא כזה דבר מובן, זה דבר גרוע מאוד. ואני גם רוצה להסביר.

עמוס ירושלמי: אז כמה זה סך הכל עולה אני רוצה להבין, מהישיבה של 2005 עד עכשיו,

יואל ישורון: למשל באזור א', אם משרד הפנים, אני, שנייה רגע, (מדברים יחד)

יואל ישורון: אני לא טועה אילן. אני אמנם כתבתי מכתב ב-8.12 לממונה על תקציב הפיתוח במשרד הפנים. ונתתי, צרפתי את המכתב שכתבתי לראש העיר,

בעקבות אותה הצעה שאושרה במועצת העיר, שראיתי בה הצעה שערורייתית מאוד בהעלאת תעריפי הארנונה, מעבר לחוק ההסדרים, מעבר לתקנות. ואני מניח, היו לי כמה שיחות איתו, לא בהכרח שזה יאושר אבל אני מדבר על הכוונה. הכוונה שעם ההעלאה הזאת בנוסף למה שאושר במועצת העיר, מדובר בהעלאה ללא ספק חריגה מאוד. עכשיו, אני מסתכל גם על הנימוקים, ואחר כך, אולי אחרי שראש העיר יסביר, אם יש לו השגות על ההסברים שלי, אני אעלה הצעה אלטרנטיבית להצעה שהוא מעלה עכשיו.

כמובן רשות שיש לה בשנים האחרונות, 5-6 שנים האחרונות היא מסיימת את התקציב, ובזה מוטי אתה מתהדר, בין 1 ל-2 מיליון שקל עודף תקציבי. רשות שמסיימת,

אהרון איסרס: ללא הפרטים הנוספים.

יואל ישורון: ללא ספק רשות שנמצאת במצב כלכלי, מקבלת פרסים על העודף התקציבי שלה, אין לה הצדקה להעלות את תעריפי הארנונה, בטח לא בשיעורים עליהם מוטי דיבר אז וגם עכשיו. דבר שני, מי שמשקיע, חולון ברוכה במסים, אגרת שמירה מסים בכלל, לא חסר אגרות שהתושבים משלמים, גם כאשר מוטי אתה לפעמים מציין בכמה כבר זה מדובר, בכמה שקלים תוספת. אבל כשאתה מחבר את האגרת שמירה ואת ההעלאות בארנונה ואת הכל, ואת המצב הכלכלי שתכף אני אגע לגביו. ומצד שני מוטי, כאשר אנחנו רואים שמושקעים מאות מיליוני שקלים בעוד ועוד מוזיאונים והיכלי ספורט, ללא ספק שהדבר מזדכה מול העין, צועק מול העיניים, כי אני יכול להבין רשות שנמצאת במצב קשה ומבקשת העלאה אז היא אומרת, אנחנו רוצים לשפר את השירות, לשדרג אותו. מצד שני המצב הכלכלי של הקופה, המצב הכלכלי של העיר גרוע, אין מנוס מהעלאת תעריפי ארנונה. לזה אין הצדקה לאור מה שציינתי. אבל אני רוצה לציין עוד משהו. אני רוצה להביא נתון עדכני של מה שקיבלתי על השולחן היום. הנתונים דווקא של המוסד לביטוח לאומי שערך סקר, אחד הסקרים הכי עמוקים שהוא עשה בעשור האחרון, שנוגע לתקופה יולי 2004 עד יוני 2005. שימו לב בין מצב העוני 2004-2005, נמשכה מגמה של

התרחבות מימדי העוני ושל העמקת הפערים בהכנסה הפנויה. נקודה נוספת, העלייה בשיעור הילדים העניים בכלל, הילדים בישראל היתה משמעותית יותר. תכולת העוני בקרב הילדים עלתה מ-33.2% ב-2004 ל-34.1% במחצית של 2004-2005. המשפחות העניות, אני מצטט כל מיני נקודות נבחרות מהממצאים של המוסד לביטוח לאומי, שדרך אגב, יותר עמוקים מהניתוחים הסטטיסטיים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בדו"ח האחרון. המשפחות העניות העובדות מהוות, רק רגע גדי רגע, המשפחות העניות העובדות,

עמוס ירושלמי: דבר הרבה למה בקדנציה הבאה בטוח לא תהיה פה, דבר. הוא מפלגה...

גדי וקס: כל אחד יש לו תרומה משלו.

יואל ישורון: בסדר, תן לי לסיים, גדי. אני קורא עוד איזה שני נתונים בלבד. המשפחות העניות העובדות מהוות בשנים 2004-5 41.5% מכלל המשפחות העניות לעומת 40.3 ב-2004. לכ-60% מהשכירים החיים במשפחות העניות, שכר הנמוך משכר המינימום, ויתרתם משתכרים עד לשכר הממוצע. 58% מהשכירים העניים עובדים במשרה מלאה. הנתונים הקשים של המוסד, לא יודע, לא נכנסתי, הנתון משכלל את כל הארץ הוא לא נכנס לעיר מסוימת לפחות לפי זה. מימדי העוני והפערים בהכנסות של מינהל המחקר והתכנון של המוסד לביטוח לאומי, פורסם בינואר 2006. קיבלתי את זה היום. מצד אחד, חבריי למועצת העיר, מצד אחד מימדי העוני, מצב העוני בישראל לא פוחת. גם אם יש האטה מסוימת בנקודות מסוימות, מצב העוני חריף ביותר. העניים עניים יותר, הילדים שזה אחד המרכיבים בעוני על פי הדו"ח גם עניים יותר, המשפחות משתכרות פחות משכר מינימום. חולון היא עיר שהמצב הכלכלי הפיננסי שלה טוב, זה לא סוד, אפילו הגזבר מר וידבסקי יציין את הנתון שאני מציין לגבי העודף התקציבי. אין שום סיבה, לא חל שום שדרוג ברמת השירות אזור א' ואזור ב', אין לזה שום אחיזה במציאות. אין שום סיבה להשתמש בטיעון שמכיוון שמשרדי הממשלה מורידים את חלקם בהשתתפות, אני נאלץ לעלות את שיעורי הארנונה. מצבה של העיר

מספיק טוב כדי לא לכסות את זה מכיסם של התושבים, שנאלצים לעשות את זה גם בחשבון הארנונה מאגרת שמירה שלא עולה להם, זה לא מעט. ועל זה קובלים התושבים בצדק.

לכן אני, אני רוצה לשמוע דווקא מוטי, לפני שאני אעלה את ההצעה שלי, את ההסברים שלך דווקא לטיעונים שלי. האם אתה עומד על דעתך, בלי קשר אם משרד הפנים יאשר או לא יאשר, זה לא בטוח. אני מניח שלא, אבל בהנחה שמשרד הפנים, ההצעה שהעברת אז, שאושרה במועצת העיר, האם היא עומדת בעינה או אתה מסתפק בעלייה הזאת של ה-3.08? כי אני מניח שאם אתה עומד על דעתך לגבי החריגה הנוספת, הדעה של חברי המועצה תהיה שונה בתכלית.

אילן לוי: אני רק רוצה לשאול שאלה, שלוש הנוספים, השלושה אחוז הנוספים הם מעל 103.8 או שזה ביחד?

יצחק וידבסקי: לא נקודה 8, אפס שמונה,

אילן לוי: זה 6.08 או שזה 3 מעל 103.08? לא יודע, אני לא סומך פה על, הנה אז זה יותר, אז לא טעיתי. הנה הוא אומר לך, לא כולם, יואל אמר 6.08. זה יותר, לא, זה יותר. כמה זה בדיוק? זה יותר, זה 3 מעל 103, 3% מ-103.

יואל ישורון: נכון, אילן צודק. (מדברים יחד)

רועי כהן: אני רוצה להתייחס לנושא הזה ולתקוף את זה ממקום אחר, וזה המקום שהכי חשוב פה של מועצת העיר, וזה מהמקום של התושב חולון. כמו כולם, כולכם תושבי חולון, קיבלנו את הדף מידע לגבי העלאת הארנונה, שבה פורט שחור על גבי לבן, שהנושא כרוך בחוק ההסדרים. אבל לדעתי ואני חושב שכל גוף שהוא ציבורי והוא גוף שצריך להיות בו שקיפות, היה צריך לציין גם לתושבים, שההעלאה היא בנוסף להעלאה שבוצעה בחודש נובמבר. ולדעתי זה השערוריה הגדולה. אושרה ההצעה במועצת העיר להעלות בערך,

מוטי ששון: זה לא מעבר לזה.

רועי כהן: זה כן מעבר לזה.

מוטי ששון: כתוב בהחלטה בנובמבר שאנחנו נעלה בשיעור, בשיעור שיקבע בחוק

- ההסדרים על ידי הכנסת, ואנחנו מבקשים בתוספת של עוד 3%. הכנסת אישרה 3.08 ואנחנו עומדים בהחלטה שלנו 3.08 ועוד 3%.
- רועי כהן: אבל לא ציינת את זה לתושבים. למה אתה לא מציין את זה לתושבים? אני בא ואומר, אתה רוצה להעלות? אל תתחבא מאחורי המעלה של הכנסת.
- מוטי ששון: וידבסקי, יש לך את מה שכתבנו?
- רועי כהן: הנה יש לי את זה.
- יצחק וידבסקי: חברים, אבל כתבנו את זה במפורש, למה אתה?
- רועי כהן: לא כתבת שזה בנוסף.
- אהרון איסרס: זה מה שאנחנו אומרים, אנחנו אומרים אושר 3% ועוד 3.08, אתם רוצים יותר מעבר לזה.
- מוטי ששון: אהרון, אני מציע שתקשיב לי,
- אהרון איסרס: מוטי, אני מקשיב לך טוב.
- רועי כהן: אתה יכול לראות בדף, אני קראתי אותו מלפנים ומאחור.
- מוטי ששון: בבקשה רועי, אתה רוצה לדבר?
- רועי כהן: התושב, רגע אני,
- אילן לוי: אנחנו עד הרגע לא הבנו בכמה עולים,
- מוטי ששון: רועי אתה רוצה לדבר?
- רועי כהן: כן, אני רוצה לדבר.
- מוטי ששון: חבריי לתת לו לדבר, חברים לתת לו לדבר.
- יצחק וידבסקי: אתה כרגע אמרת, אילן אמר, מה אתם מיתממים?
- אהרון איסרס: לא אבל התושב לא מבין את זה,
- שמואל ברטנשטיין: התושבים לא יותר טיפשים מחברי מועצת העיר.
- מוטי ששון: בבקשה רועי, אתה רוצה לסיים? סליחה, אתה מוכן לדבר?
- רועי כהן: כן, אני בא ואומר בסופו של דבר ההחלטות פה הם יש להם נגזרת לגבי איכות החיים והאיכות כמו שאומרים המצב הכלכלי של התושבים. ולא יכול להיות שיהיה אי בהירות בנושא הזה. הנושא צריך להיות ברור, הנושא צריך להיות שקוף וצריך להבהיר לתושבים שההעלאה היא בנוסף להעלאה של

חוק ההסדרים. זה דבר ראשון. הדבר השני, אני בא ואומר שאם עושים העלאה, שבאים לשכונה שמעלים לה 12% לתושב שמה, 12% מהארנונה, מה נותנים לו בתמורה? האם תושב ג'סי כהן שהולכים להעלות לו הולך לקבל משהו נוסף? האם המדרכות שלא הוחלפו שמה למעלה מ-20 שנה הולכים כן להתחלף? האם ההזנחה באזור הזה הולכת לקבל איזשהו שיפור?

אני בא ואומר בסופו של דבר מאחורי ההעלאה צריך לעמוד איזשהו מדיניות ואיזשהו הצגת תוכנית. כרגע ההעלאה נראית, העלאת המסים בעיר חולון נראית כאיזה גחמה של ראש העיר, שהחליט לבוא ולעשוק בסופו של דבר את תושבי חולון. כי מאחורי ההעלאה הזאת לא עומד שום דבר כמדיניות. אני לא יודע, הגוף שלנו כעיריית חולון אין מאחוריו מדיניות שבאה ואומרת מה אנחנו הולכים לעשות בתוספת של הכסף, מה זה הולך לתת לתושב מעבר לזה. אני לא רואה שבתב"רים היתה איזושהי התייחסות לנושא של שיפור השכונות. אני לא רואה שבענפים אחרים של העירייה כמו ספורט כמו רווחה הולכת להקצות עוד משאבים. מי שראה את תקציב 2006 ראה רק ירידה במשאבים האלה.

עכשיו, אני בא ואומר, בואו תסבירו לי בסופו של דבר, בשביל מה נחוצה ההעלאה הזאת? ההעלאה הזאת היא לא בשביל לרצות איזשהו רצון של איזה אדם מסוים. עומד מאחוריה איזשהו רעיון. אז למה להסתתר מאחורי כל מיני מילים גבוהות ולהגיד זה העלאה בשביל לתת יותר שירותים? תפרט איזה שירותים, תפרט איפה ינתנו השירותים, איך אנחנו נוכל להסביר לבן אדם שגר היום בשכונת תל גיבורים או ג'סי כהן או כל שכונה אחרת, שבאים ומעלים לו את הארנונה ב-12%? מה אנחנו כחברי מועצת עיר וכעירייה יכולים לבוא ולהגיד לו, איזה שירותים נוספים אנחנו הולכים לתת לו?

ודבר שלישי, מועצת העיר בסופו של דבר היא צריכה להיות קשובה למצב חברתי. וכמו שיואל הקריא וכמו שכולם יודעים, וגם מי שנמצא בתוך המערכת מבין, שהמצב החברתי הוא משהו בוער כרגע בתוך מדינת ישראל. יש פה בעיר חולון תרבות שאני לא האמנתי של בתי תמחוי שמחלקים פה

אוכל לאנשים. אנחנו באים ומדברים פה על מצב שבמקום ללכת ולטפל במה שקורה האמיתי אנחנו באים ועושקים עוד יותר. פשוט גוזלים את כבשת הרש. ואני אומר, בסופו של דבר, אנחנו מדברים בתושבים, בהכנסה של התושבים. ההכנסה של התושבים לא גדלה, המצב של התושבים לא משתפר. המצב של המדינה כרגע החברתי הוא מתחת לכל ביקורת. ישנם חדשות לבקרים דו"חות גם של המוסד לביטוח לאומי, גם של המכון לסטטיסטיקה, שמראה על דבר אחד וזה ישנה, מתחילים להיות פה פערים בין האוכלוסיה החלשה לבין האוכלוסיה החדשה. פערים שלא ניתן בכלל לאמוד אותם ברמה כזאת שיש לנו, יש לנו בעיר חולון משפחות שאין להם אפילו מנת בשר לאכול. ואנחנו באים ואומרים עכשיו, שלא מספיק שאין זה, אנחנו באים ורוצים לקחת מהם עוד.

עכשיו, אני יודע שיש את המדיניות הזאת של לבקש הנחות, אבל אנחנו רואים שגם הבירוקרטיה הזאת היא בירוקרטיה מאוד גדולה וגם אנחנו בסוף, בסוף אנחנו לוחצים את האנשים למקום שלא יהיה להם מנוס ולא לשלם את הארנונה ולהגיע למצב של בעיות משפטיות, של עיקולים, של אנשים שמרגישים שהם נרדפים ועל לא עוול בכפם.

אני בא ואומר כרגע, במצב הנתון, צריך להסתפק אך ורק בעלייה שבאמת חוק ההסדרים מבקש, ופשוט לבטל את ההעלאה הנוספת שאושרה פה בנובמבר כפי שמרבית חברי המועצה באו וטענו, שבסופו של דבר צריך להסתפק במה שהמדינה בחוק ההסדרים קובעת ולא מעבר לזה. תודה.

מוטי ששון: כן. יוליה ואחר כך אהרון, רוצה לדבר עמוס?

אילן לוי: כולם רוצים לדבר, אין משחק היום, אנחנו לא ממהרים.

יוליה מלינובסקי: כאשר שמעתי בחדשות... חוק ההסדרים, והיה שם סעיף לגבי ארנונה, מיד קפצו כמה ראשי ערים מבוססים כמו ראש העין אם אני לא טועה, אני לא זוכרת שמות,

מיקי שמריהו: רמת השרון, רמת השרון.

יוליה מלינובסקי: ומיד ראשי הערים הללו אמרו, שהם יפנו לשר הפנים בבקשה מאוחדת

כדי לא להעלות את רמת הארנונה, שיעור הארנונה. ואני חושבת שחולון עם כל הבעיות זה עיר בינונית, עמוס ירושלמי: עם כל הפרסים שמקבלים. יוליה מלינובסקי: ובאמת מקבלים פרסים בזכותך ובזכות, אני רק מבקשת שקצת כבוד שמדברים רק לשמוע, אני מבינה שזה אולי לא מתאים לחוות דעת שלך אבל זה קצת לא יפה. מוטי ששון: שאני אחזור על מה שאמרת? יוליה מלינובסקי: אני אשמח. מוטי ששון: דיברת על רמת השרון, על ראש העיר שם ואמרת שזה לא מכובד שבזמן שאת מדברת אנחנו מדברים. יוליה מלינובסקי: יפה, תודה רבה. מוטי ששון: למדתי לעשות כמה דברים ביחד. יוליה מלינובסקי: תודה. מוטי ששון: הוא הגיש לי את זה. הוא העביר לי מסמך ושמעתי אותו. יוליה מלינובסקי: ואני חושבת שבאמת אנחנו באמת במצב טוב ולא סתם מקבלים פרסים. ורמת החיים בחולון והאוכלוסיה היא בינונית. ואני חושבת שלזכותך ולכבודך יהיה גם כן לקפוץ כמו אותו ראש העיר רמת השרון ולהגיד, אני מוטי ששון ממפלגת העבודה, שבעצם נבחרו הולכת כל הזמן על אג'נדה חברתית, ואני כזה טוב וגדול, מקבל פרסים על ההתנהלות עיר טובה, גם כן אני אלך לטובת התושבים. כי ובאמת קשה, לא כולם עובדים בהייטק, לא כולם מרוויחים טוב. וכשבן אדם מקבל חשבון ארנונה מעל 500 שקל זה קשה. ועם כל העלויות הללו שאנחנו מדברים על זה עכשיו זה הוסיף. במשפחה שחיה ממשכורת וזה אם אנחנו אפילו נלך על הממוצע, זה סכומים אדירים. ואני עכשיו רוצה לפנות לכל חברי המועצה ולאלי נעים במיוחד. חברי אתם, אלי נעים: למה במיוחד, מה אני גביתי יותר כסף? יוליה מלינובסקי: לא, דקה. שנייה, חכה רגע. אני מבקשת מכולכם, גם ממפלגת ש"ס,

שהאוכלוסיה שלכם הם לא עשירים במיוחד, גם ממפלגת העבודה שנבחרה באג'נדה חברתית, ואתם אנשים שמייצגים את הקהל הרחב, גם לאלי שהוא יו"ר הסתדרות ובאמת יודע כמה מרוויחים היום בשטח,

אלי נעים: כמה לא מרוויחים בשטח.

יוליה מלינובסקי: כמה לא מרוויחים בשטח, ומיכאל יגיד שהוא לא... במקרה שהוא נבחר על הכתפיים של עולים חדשים שגם כן לא הכי עשירים בעולם. אני מבקשת מכולכם, כמו שקרה במפלגת העבודה זה נקרא מורדים, זה לא נקרא מורדים, זה אנשים שיש להם חוות דעת, או קיי? שהם לא הולכים כמו עדר אלא קצת חושבים. אני מבקשת מכולכם... חוות דעת שלכם את הרגישות והנחישות שלכם, ולהתייחס לעניין הזה לא על פי סדר סדרתי אלא כמו אנשים. תודה.

אלי נעים: אני יכול לצאת לשתות כוס תה?

יוליה מלינובסקי: עכשיו כן.

מוטי ששון: כן אהרון בבקשה.

אהרון איסרס: אני כמובן מצטרף לדברי חבריי. ואני רוצה להוסיף, אנחנו באחת הישיבות או בישיבה הקודמת בנובמבר בין היתר גם קיבלנו החלטה לתת הנחות ולעודד יזמים שיבואו לעיר הזאת. ולא קרה שום דבר. וגם לא יקרה שום דבר. כי לא רק שיש בעיר חולון הגירה שלילית, ואנחנו רואים את זה לאורך תקופה ארוכה, לא רק שהעיר חולון הולכת ומזדקנת, היום להעלות את שיעור הארנונה באופן כה חריג, אולי שאין לו אני חושב אח ורע בכל ישוב אחר במדינת ישראל. דווקא העיר חולון שמצטיירת בתקשורת ובכל המדינה כעיר חזקה, כעיר מבוססת, כעיר יפה, כעיר שמקבלת פרסים, דווקא החלטה כזאת תעודד עוד תושבים לעזוב, עוד יזמים לברוח מפה, במקום שהעיר חולון תבוא ותעודד,

משה רינת: אתה יודע שהממוצע של ארנונה די נמוך,

אהרון איסרס: אנחנו ממוצע, אנחנו ממוצע אבל אם, משה רינת, משה, אל תפריע, אם כל כך טוב,

משה רינת: אתה לא בדקת והוא בדק.

רועי כהן: אני כן בדקתי.

אהרון איסרס: רועי אל תפריע לי בבקשה, אני לא הפרעתי לך.

מוטי ששון: רועי, תן לו לדבר נו.

אהרון איסרס: משה, אם כל כך טוב בחולון, אז למה תושבים עוזבים, למה זוגות צעירים עוזבים לערים שכנות? לא שלילית בטח שלא, כי אותם התושבים,

עמוס ירושלמי: משה, בוא אני אראה לך כמה גני ילדים סגרו, על מה אתה מדבר? היו 200 ומשהו...

אהרון איסרס: לא, זה בדיוק הנקודה. זה בדיוק הנקודה, במקום לעודד, לא, מפריעים לי. במקום לעודד שכבה צעירה יותר שתפתח את העיר, שתפתח את המסחר, שתעודד עוד בני נוער, עוד ילדים שיהיו בעיר הזאת. מה אנחנו עושים? אנחנו מעודדים שכל מי שיש לו כסף אז הוא קונה את הדירות היקרות ב-300 ח-ב-500 ח ובאה אוכלוסיה חלשה יותר. והיא באה לעירייה אחר כך ומגישה הנחה פה והנחה שם ולא משלמת כי אין לה מאיפה לשלם, ואנחנו עוד יותר מסדרים אותה.

אז העיר הזאת שבעצם במדיניות שלה, וזה החזון שצריך להיות בעיר הזאת. אבל מה קורה היום? מה שקורה היום העיר הולכת ומזדקנת. והחזון של העיר הזאת צריך להיות הצהרת העיר, שיהיה עוד זוגות צעירים ואנחנו לא מעודדים. כי מה יהיה בעוד 5-6 שנים? בדיוק מה שראש העיר הציע. לקחת את המרכז משען ולהפוך אותו לבית חולים גריאטרי מרכז העיר, זה מה שיהיה במרכז העיר. גם היום אנחנו רואים את זה, אנחנו באים היום לכיכר ויצמן ולכיכר סטרומה ולכל הכיכרות מרכזיות ומה רואים? רואים סליחה את האנשים המבוגרים ואת האנשים הנכים יחד עם הפיליפינים וזה מה שאנחנו רואים בעיר הזאת.

יעקב בבלי: הם לא אנשים?

אהרון איסרס: הם אנשים בהחלט, אבל אתה, אתה שבא ממפלגה שתומכת, תומכת, לא לא לא, בסדר, אבל אתה צריך לעודד אותם, אתה צריך לסייע להם. אתה בא

ממפלגה שתומכת,

מוטי ששון : אהרון, אל תדבר אליו, דבר.

אהרון איסרס : לא, מאה אחוז... אני אשיב לו. זה תפקידה של ש"ס ככה היא באה היום לממשלה.

מוטי ששון : טוב אהרון, אתה רוצה לסיים?

אהרון איסרס : לא, אני יש לי את הזמן. אני אסיים את זה כשלא יפריעו לי. צו הארנונה וכל העלאה נוספת שמעבר לגזרות הנוספות שהוטלו על התושבים, אם זה אגרת שמירה, שאתה מסתובב היום בעיר ואתה בכלל לא רואה את הניידות של סירת הביטחון, אתה פשוט לא רואה אותם. אם, אני נמצא בעיר הזאת בדיוק כמוך, אבל אתה יושב לך פה בלשכה המפוארת, עם דלת חדשה שעשית לעצמך, ותרד לשטח ותראה. ותראה שיום שלם במרכז העיר, אני גר בחולון ובמרכז העיר, במרכז העיר כל מה שעושה סירת הביטחון היא יושבת ואוכלת פלאפל. אני ראיתי את זה במו עיני, אז אל תספר סיפורים.

יוליה מלינובסקי : הם מסתובבים בתוך הפארק עם הבהורות, תפסתי אותם על חם,

אהרון איסרס : ובנוסף הוטלו,

עמוס ירושלמי : והבהורות יושבות עם הרגלים למעלה גם, הבנות, עם הרגלים למעלה הם יושבות.

אהרון איסרס : ובנוסף,

מוטי ששון : ניתן לכם את הזמן לדבר. ניתן לכם את הזמן לדבר ואתם יכולים לדבר כמה שאתם רוצים על מה שאתם רוצים.

אהרון איסרס : ברור, יש לך רוב, חתמת רוב. נתת אתן לש"ס אז יש לך רוב, בוודאי. ובנוסף, הוטלה פה אגרת שילוט על הסוחרים. אתה הולך מסתובב היום בעיר, כל הסוחרים חלקם הגדול הורידו את השילוט כי אין להם כסף לשלם, ואתם רוצים להביא עוד יזמים. ואתה מסתובב ברחובות ואתה רואה גוררות בכבישים ושום דבר לא קורה, ואתה מסתובב במדרכות והמדרכות שבורות ושום דבר לא קורה. אז לאן הולך הכסף?

רועי כהן : מוזיאון עיצוב.

אהרון איסרס: לבזבזים, לנסיעות, למשכורות מנופחות, זה מה שהתושב צריך לדעת. זו האמת לאמיתה. אין שום הצדקה כלכלית מעשית להעלות את המסים האלה.

מוטי ששון: כן, תודה. עמוס בבקשה.

עמוס ירושלמי: טוב, אני רוצה לשאול את אדוני ראש העיר, אם ה-3.08 כל כך ישנה את החיים של העיר הזאת? האם בלי ה-3.08 אנחנו בקט, אין לנו מה לאכול, אז הרחובות, אני מדבר על העלייה שהוא מדבר עכשיו עליה, אני לא מדבר על כל החבילה. אני מדבר, כל החבילה זה מגיע ל-12% במקומות מסוימים. עד 12 במקומות מסוימים.

אהרון איסרס: דווקא במקומות המצוקה.

עמוס ירושלמי: מקומות דווקא שאנשים שאין להם מה לאכול. אתה יודע מה? היום היה אצלי בעמותה ערוץ 1, ואתה תראה את זה בחדשות, לא יודע אם תספיק לראות. וראיינו ילד, חבר'ה שנייה אחת, ראיינו ילד שעולה לכיתה ב', שהוא דיבר ושאלו אותו אם הוא הולך לקייטנה, הוא אמר אני לא הולך לקייטנה למה אין לאמא שלי כסף. למה אמא שלי עובדת בעבודה, זה אבא, שאבא שלו נפטר וקיבל דום לב, והוא ילד עם עוד שני אחים. ושאל אותו מה אתה רוצה, מה, איזה חלום יש לך? אז הוא אמר החלום שלי זה ללכת לבריזה לימית 2000, ללכת לים. הוא לא יראה את הדברים האלה. חבל לך על הזמן אדון מוטי ששון, אתה לא יודע מה הולך בעיר הזו, אתה לא יורד לעם. אתה בחיים שלך לא היית בעמותה שאני נמצא ומחלק אוכל, ואנשים מתחננים לעוד מנה ועוד משהו ועוד משהו. ולא רק שם, אני עוזר גם במרכז חולון ברחוב קפלן ובבית הכנסת ברחוב רוטשילד, בקיצור,

חיים זברלו: אל תגלה עמוס,

עמוס ירושלמי: לא, מה יש פה לגלות? אין פה מה לגלות, הם אוכלים ברחוב, באמצע הרחוב. עזוב לגלות, זה לא סוד צבאי. הלו, זה לא סוד צבאי, זה לא שב"כ פה, זה לא שב"כ, לא הולכים עכשיו להביא את החייל מחו"ל, עזוב אותך מכל הדברים האלה. אני אגיד לכם אתם כחברים, שאני מאוד מאוד מכבד

אותכם. אתם יושבים פה וכל מה שהוא אומר לכם אתם עושים. ובאמת, צר לי להגיד לכם שבקדנציה הבאה רובכם לא תהיו במועצה, והוא בונה את העיר הזאת, אני אומר לך,

דובר : מה אתה... (מדברים יחד)

עמוס ירושלמי : רובכם, אלי, אתה לא שייך לרוב. רגע. הלו, ואני אגיד לך עוד משהו, אין לכם טיפת אומץ, תסלח לי, תסלח לי עזוב, אין לכם טיפת אומץ לקום בהנהלה שלכם ולבוא ולהגיד לו מוטי, למה אתה מעלה, על מה אתה מעלה? אהרון איסרס : גדי לכן, לכן שלחנו את הליכוד לאופוזיציה וציפינו ממפלגת העבודה שתסייע לנו.

מוטי ששון : אהרון לא הפריעו לך, בבקשה עמוס.

אהרון איסרס : ממש לא הפריעו.

עמוס ירושלמי : תראה, בריזה שייכת לעירייה, ימית 2000 שייכת לעירייה, נופשונית שייכת לעירייה, אתה מבין מה שאתה עושה? אתה חושב שאתה אדון עולם, אתה את כל העולם, את כל העיר הזו רוצה לחבק שהכל יהיה בשליטה שלך, ובסוף הדברים האלה שאתה עושה יבוא לך בומרנג עליך אני אומר לך. ועם כל זה אתה הולך ומעלה בעצם התושב איזה הנחה יש לו להיכנס לימית 2000, לתיאטרון חולון? לשום מקום אין לו. למה אתה לא דואג לו, לא אכפת לך ממנו. למה הוא פראייר הוא משלם. אבל אני מודיע לך, שמהיום אני אלחם בכל הכוח שלי, מי שיצטרף אלי יצטרף מי שלא יצטרף,

מוטי ששון : אתה יודע שיש הנחות, למה אתה אומר,

עמוס ירושלמי : זה לא נכון.

מוטי ששון : לא נכון?

עמוס ירושלמי : לא.

מוטי ששון : מישהו מאתנו לא דובר אמת פה.

עמוס ירושלמי : אני לא יודע, יכול להיות, יכול להיות.

מוטי ששון : אתה.

עמוס ירושלמי : יכול להיות.

מוטי ששון : יש הנחות. יש את ההנחות לתושבי חולון.

עמוס ירושלמי : איזה הנחות יש, איזה הנחות?

מוטי ששון : עכשיו הוצאתי לימית, לבריזה, לנופשונית, דקה, ויצא עכשיו...

עמוס ירושלמי : מה, איזה הנחות?

מוטי ששון : כרטיס נוער, שמקנה להם,

עמוס ירושלמי : תראה לי את הכרטיס שכתוב הנחה לתושב חולון, תראה לי.

מוטי ששון : בבקשה, תקבל את,

עמוס ירושלמי : מה, שאתה נותן להם מתנ"סים ושם להם בקטנות שיקחו ישלחו את הילדים? לא לא, אל תגיד לי את זה.

מוטי ששון : כל ההנחות שבימית 2000 בבריזה ובנופשונית התפרסמו בעיתונים.

עמוס ירושלמי : שום דבר, אין שום דבר, חבל לך על הזמן. אני לחיילים לא יכול,

מוטי ששון : שמת לי לב שאתם, אני לא בטוח שאתם גרים בחולון.

עמוס ירושלמי : חיילים לא,

מוטי ששון : לא בטוח שאתם גרים בחולון, הלאה עמוס תמשיך.

עמוס ירושלמי : לא לא, חיילים רציתי הנחה בשבילם לא קיבלתי למה אני לא שייך לקומבינה, זהו, עזוב.

מוטי ששון : תמשיך, תמשיך תמשיך. תמשיך יש הנחות,

אהרון איסרס : אני אגיד לך למי יש הנחה, לכוכבת הטלנובלה לה יש הנחה, זה כן.

מוטי ששון : חברה, לא יעזור לכם שום דבר,

אהרון איסרס : שהיא לא תושבת חולון.

מוטי ששון : קודם כל תתעדכנו. בבקשה עמוס. כן עמוס.

עמוס ירושלמי : מוטי אתה מקבל, אתה מקבל כל כך הרבה פרסים, אני עוד לא שמעתי,

אהרון איסרס : היא מסכנה באמת חסר לה כסף.

עמוס ירושלמי : סליחה, שתבוא לילדים האלה שאין להם אפילו להגיע לקייטנה ויש אלפים כאלה שלא ילכו לקייטנה, הם יגיעו לפשע והם יגיעו לסמים, זה לא מעניין אותך, אתה לא מעניין אותך הדברים האלה. עם כל הפרסים האלה למה לא תיתן גם למסכנים האלה? 10%.

מוטי ששון : מה שאתה עושה, יש אנשים שעושים לא פחות ממך,

עמוס ירושלמי : עזוב עזוב,

מוטי ששון : אף אחד מהם לא פותח את הפה.

עמוס ירושלמי : שלא יפתח את הפה.

מוטי ששון : יש פה חברי מועצה שנכנסים אלי לחדר,

עמוס ירושלמי : כן, אני יודע, בוא אני גם להם יש לי מה להגיד. אני אגיע אליהם גם כן, אל

תדאג.

מוטי ששון : שנכנסים אלי לחדר, מוציאים כסף מכיסם, ואני לא אנקוב בשמם,

עמוס ירושלמי : אני יודע, כן, אתה אל תגיד לי מאיפה הם מוציאים כסף.

מוטי ששון : ומה שהם מוציאים לשם שמיים. ההבדל שאתה לא עושה כל כך לשם שמיים

אלא לשם הפרסום,

עמוס ירושלמי : תשמע טוב מה אני אומר לך מוטי, מוטי, אתה תגיד אחרי שאני אגיד,

מוטי ששון : יש פה אנשים מאוד מאוד רגישים,

עמוס ירושלמי : אתה, שום רגישים,

מוטי ששון : ותכבד אותם, תכבד אותם.

עמוס ירושלמי : אם אתה היית רגיש לא היית מדבר ככה. אם היית רגיש,

מוטי ששון : תכבד אותם.

עמוס ירושלמי : אם היית רגיש היית בא למקום שאני מחלק אוכל ורואה מה קורה. אבל לא

מעניין אותך מהדברים האלה,

מוטי ששון : תכבד את האנשים, אנשים פה רגישים לא פחות ממך.

עמוס ירושלמי : למה אתה לא יודע מה זה ילדים, בחיים שלך אתה לא יודע, לא תדע מה זה

ילדים. לצערי, זה אתה. אל תגיד לי באמת אתה, אתה שב בשקט אתה. ולך

אני רוצה להגיד לך זברלו, לא לא, ולך זברלו אני רוצה להגיד לך שאתה

עושה עוול,

מוטי ששון : הוא לא עושה פחות ממך,

עמוס ירושלמי : אתה עושה עוול שאתה מצביע לו, הוא מאות מיליונים מהיד שלך ושלך

החברים שלך מכניס לקופה והוא עושה מה שהוא רוצה עם זה, ואני אומר

לך, שאנשים שאני מאוד מאוד קרוב אליהם, שהם חברים שלך ושלי זה לא טוב. כולם יזכרו את מה שאתה עושה. לא, תשב בשקט אתה, טוב? שב בשקט. מה זה מה? על מה אני אתנצל, אמרתי משהו רע? אני אומר את האמת. אני אומר את האמת הלו. אני אומר את האמת זה הכל. אלי לך לשלום, לך לשלום. אני נפגעת עשרים אלף פעם ממנו יותר גרוע, אז הוא התנצל, הוא התנצל שהוא שלח אותי לקחת 2,500 שקל מזה עשה אותי סמרטוט, להביא עגבניות רקובות, הוא התנצל? אז אל תגיד לי, אלי אלי אלי, אלי נעים: הויכוח בבית הזה צריך להיות עקרוני, לא לרדת לרמות אישיות.

עמוס ירושלמי: אין פה רמות אישיות הוא, הוא ראש עיר והוא צריך להבין שיש ילדים שאין להם שום דבר. אל תגיד לי.

מוטי ששון: אלי, אלי עזוב אותו.

עמוס ירושלמי: אני ההפך, לא, אבל אני אומר לכם לטובתכם, (מדברים יחד)

מוטי ששון: בבלי עזוב אותו, תן לו לסיים.

עמוס ירושלמי: אני רוצה להגיד לאנשי ש"ס שאני רוצה להעיר אותם ממה שהם עושים. אתם תתעוררו אחרי שכולם יהיו על הרצפה, ככה. תתעוררו, שכולם יקחו

אותם עם אמבולנסים. (צועקים ברקע)

יעקב בבלי: ... אתה ראית מה אנחנו עושים פה?

עמוס ירושלמי: אני יודע מה שאתה עושה, אז למה אתה מצביע, למה אתה מצביע אתו כל

הזמן? למה? למה אתה מצביע? (מדברים יחד)

אהרון איסרס: עובדה ששנתיים לא היתה העלאת מסים. שנתיים לא היתה העלאת מסים.

לא היתה. איך שאתם... שנתיים לא נתנו להעלות. שנתיים לא נתנו להעלות.

(צועקים יחד)

מוטי ששון: עמוס אתה רוצה לסיים?

עמוס ירושלמי: אני רוצה להגיד לכם אנשי ש"ס,

יעקב בבלי: אני מודיע לך, אני אוותר, על המקום שלי אני אוותר בשבילך, לא רוצה להיות...

עמוס ירושלמי: אני מה שאני רוצה להגיד,

מוטי ששון : כן עמוס, תתחיל לסיים.

עמוס ירושלמי : תעשה לי טובה בבלי, אני אומר דברים אמיתיים אני לא משקר, אני אומר דברים אמיתיים זה הכל.

מוטי ששון : עמוס, בבלי,

עמוס ירושלמי : מה יש פה להתנצל? אני לא מבין. תגיד לי על מה?

מוטי ששון : בבלי אני מבקש... עמוס אתה רוצה לסיים?

עמוס ירושלמי : אני רוצה לסיים ולהגיד לכם, לא, זה ביקורת בונה מה שאני אומר לכם, לא ביקורת הורסת. ואני אומר לכם עוד הפעם, אני מסתובב הרבה ברחוב ואני עוזר לאנשים, אצלי לא חשוב אם זה ש"ס, דגל התורה, רוסים, אתיופים, זה לא משנה לי. מי שבא וצריך עזרה כולנו עוזרים לו. אז מה שאני אומר תחשבו טוב מה שאתם עושים, למה זה יגיע אליכם בחזרה, זה בומרנג, וחבל שאתם עושים את זה. אתם לא יודעים כמה תצטערו על זה, אני יודע מה שאני מדבר.

מוטי ששון : או.קיי. תודה. שמוליק. אילן אתה דיברת, לא? אתה רוצה לדבר? כן.

שמואל ברטנשטיין : נמצאת פה הצעה לפנינו להיצמד לחוק ההסדרים. חוק ההסדרים בעצמו חוק שנוי במחלוקת ודיברו על זה הרבה, על כל הצורה של העברת החוק הזאת, מה הקשר שם בין תקציב המדינה למה שמנהלים פה בעיריות. חוץ מזה מה שאושר לגבי הסעיף הזה בעצמו בחוק ההסדרים, זה איזושהי הצעה לחוקק, להטיל עכשיו מסים רטרואקטיבית חצי שנה אחורה, שזה גם כן נושא פרובלמטי כשלעצמו. אבל אפילו החוק בעצמו כמו שהוא וכמו שאתה מגיש אותו לפנינו, הרי הוא אומר שחור על גבי לבן, שאנחנו צריכים להעלות את הארנונה ב-3.08% לעומת השיעורים שחלו על פי צו הארנונה לשנת 2005, לא לפי מה שמועצת העיר קשקשה פה לפני זה. אז למה להמציא עכשיו משהו מעבר? בעצם מה שאתה מבקש מאתנו עכשיו זה לאשרר את ה-3% והשאר שאישרנו, שהמועצה אישרה בפעם שעברה.

מוטי ששון : לא, רק את ה-3.08 אני מאשר היום.

שמואל ברטנשטיין : לכאורה אתה מבקש את ה-3.08 אבל מה שכתוב פה שחוק ההסדרים,

בסעיף הזה שמתייחס לארנונה של עיריות, הוא אומר כמו שאתם העתקתם מהחוק, חלק מהחוק. הארנונה הכללית לשנת 2006 בשיעור של 3.08 לעומת השיעורים שחלו על פי צו הארנונה לשנת 2005, זאת בהתאם לסעיף 19 בחוק. זה מה שכתוב שמה.

מעבר לזה, אפילו אם אתה בסדר, אתה דוחה את כל מה שאני אומר, בסדר, אבל יש שמה סיפא, בבלי, יש שם סיפא לתיקון הזה, שאומר שאפשר לבקש לא להעלות את הדבר הזה. ולכן כשאתה בא ולא מבקש מאתנו, זאת אומרת שאתה מבקש את ההעלאה הזאת כמו שהיא, אתה צריך להסביר למה אתה מבקש אותה כמו שהיא, למה לא מעלים בעוד עשירית, למה לא מורידים בשתי עשיריות? אתה צריך להסביר את זה. אתה לא טרחת לעשות את המינימום הזה.

וזה מחזיר אותי לעניין הפורמלי עצמו. הדיון כאן בכלל לא צריך היה להתקיים ואסור היה לו להתקיים אדוני, לפני שנה התקיים דיון ענייני ובצורך בהעלאת ארנונה בוועדת הכספים של מועצת העיר ככתוב בפקודת העיריות. כמו שדנו, כמו שהתכנסה בשביל לדון בהעלאה הקודמת של צו הארנונה.

עו"ד קמינר : אתה פנית אלי?

שמואל ברטנשטיין : גם, גם אליך, כן, החלק האחרון אליך.

עו"ד קמינר : זה ועדת הכספים לא אמורה לדון, נקודה. זה החוק מחייב. כך שוועדת הכספים יכולה להגיד כן יכולה להגיד לא, זה לא משנה.

שמואל ברטנשטיין : היא צריכה לדון, היא צריכה לדון. הרי פה לא דנו. יש פה הצעה להעלות, רבותי, סליחה, יש גבול לאבסורד. יש פה הצעה להעלות 3%, ויש לזה השלכות על תקציב העירייה, על הניהול הכספי של העירייה. לא דנו בזה לא פה לא בוועדת הכספים לא באף מקום לא דנו על זה.

מוטי ששון : סליחה,

שמואל ברטנשטיין : לא באף מקום. ראש העיר לא הציג את נימוקיו. הגזבר לא הציג את נימוקיו.

מוטי ששון : שמוליק מה אתה מציע?

שמואל ברטנשטיין : אני מציע, (מדברים יחד)

מוטי ששון : מה אתה רוצה?

שמואל ברטנשטיין : אני מציע את ההצעה ששלחתי וקיוויתי שגם תטרוח, נתי, עם כל הכבוד

עכשיו אני פונה אליך. אני שלחתי הצעה, את ההצעה שאני מציע,

נתי לרנר : את ההצעה לסדר.

שמואל ברטנשטיין : לא הצעה לסדר. יש נושא, הנושא הוא על סדר היום, הצעתי הצעת

החלטה או קיי. לסדר, באותו נושא שבסדר היום. מן הדין ומן הסדר הטוב

שהיא תהיה מונחת על שולחן חברי המועצה. אני לא מבין למה אני צריך כל

פעם להמציא את הגלגל מהתחלה. זה מינימום. כך אתם ביקשתם גם,

מוטי ששון : שמוליק, אנחנו נעמיד את ההצעה שלך להצבעה.

שמואל ברטנשטיין : וההצעה ששלחתי לכם היא אומרת שכבר מאחר ומועצת העיר העלתה

ב-3% את הארנונה לפני תחילת השנה, ומאחר ומה שאושר בחוק ההסדרים

כמו שהקראתי קודם פעמיים זה להעלות את הארנונה ב-3.08% ואנחנו

העלינו ב-3, אני מציע לאשר עכשיו להעלות את הארנונה ב-0.08% בשביל

להיות בסדר עם חוק ההסדרים בלי לבקש טובות ממשרד הפנים.

מוטי ששון : אבל אתה מבין שה-3% עוד לא אושרו.

שמואל ברטנשטיין : בסדר, אנחנו מבקשים 3% ועוד את ה-0.8, שבמכתב לשר הפנים,

מוטי ששון : או קיי. אילן, יש לך מה לומר לפני שאני עונה? כן אילן בבקשה.

אילן לוי : לי לא ברור איך עיריית חולון שרק לפני תקופה קצרה זכתה במקום הראשון

לעיר היציבה במדינה, שהיא באה לאשר לעוד חריגות, סליחה, מוטי, גדי, תן

לנו לדבר. אני אחזור, איך עיריית חולון שהיא זכתה כעיר הכי יציבה בארץ,

מבקשת העלאה חריגה נוספת, בעוד עשרות רשויות שנמצאות תחתיה בסולם

לא מבקשות?

דבר נוסף חברים, אני חושב שהמעשה שאתם עושים פה היום, זה מעשה

אסור, חמור, חודרני. אנחנו נכנסים לכיסים של אנשים, אף אחד לא יודע

איזה משפחה גרה שם ואיזו שם. ולקחת עוד כמה אחוזים שלא צריך אותם,

צריך להגיד את האמת. כל המיליונים האלה הנוספים שהיינו חיים בלעדיהם, אם לא היה את המוזיאון לעיצוב הזה, העיר היתה מתקיימת. אנחנו עיר יציבה, אסור לנו לעשות את זה. אסור לנו לגעת בכיס של האנשים. חארס, יש לב, אי אפשר. אף אחד לא יודע מה קורה אצל כל אחד. באיזה זכות אנחנו יכולים לעשות? לא יכול להיות שראש העיר יתנהל פה כמו איזה גביר, כמו איזה לא רוצה לתת כל מיני תיאורים מימי הביניים צמיתים ופאודלים. לא יתכן, צריך לעשות לזה סוף. יש את ההעלאה, אני אומר צריך לעשות לזה סוף. העלאה של 3.08 בלבד זה מה שצריכה להיות, לא תוספות ולא חריגות, מספיק.

יוליה מלינובסקי: לא אזור א' ולא אזור ב'.

מיקי שמריהו: מוטי, אני באמת חושב שבמצב הסוציו-אקונומי של העיר חולון, שהוא הרבה יותר נמוך מרמת השרון, ויוצא ראש עיריית, וגם האמצעים הכלכליים של עיריית רמת השרון יותר נמוכים מעיריית חולון. הוא יוצא בהכרזה שהוא בכלל לא מתכוון להעלות את ה-3.08. ויוצא לתקשורת ואומר לא חייבים להעלות גם כשהשר אומר.

אז אני חושב שבכלל, בנושא של התעשייה אני חושב שהיה צריך להוריד את המסים כדי לעודד תעשיינים להגיע לחולון, מה? לא שומע. או.קיי. לא, אני מדבר באופן כללי. אבל ההנחות שבצו גם הם נמוכות. אני חושב שצריך לתת אחוזים עוד יותר גבוהים ולהילחם במשרד הפנים בקטע הזה.

מוטי ששון: מיקי, הנחות משמעותיות... הקודם.

מיקי שמריהו: זה לא משמעותי לפי מה שראיתי.

מוטי ששון: לא משמעותי, 60% לא משמעותי?

מיקי שמריהו: זה רק לעסקים ממש ענקיים, מדובר שם על עסקים,

יואל ישורון: מ-15,000 ומעלה.

מיקי שמריהו: תן לי לדבר בבקשה, סליחה, אני לא הפרעתי לכם, תנו לי לדבר באמת, אני רוצה לדבר לעניין, זה לא שייך מה עושים בכסף מה לא עושים בכסף, זה כסף קטן. זה לא סכומים בשמיים, זה לא שייך כי את לא יודעת מה עושים

בהרבה כספים נוספים, אז מה? זה בדיוק הבעיה שלך הכמה גרושים האלה?
זה לא עשרות מיליונים. זה לא עשרות מיליונים. לא משנה, העיקרון הוא
כזה, מאחר שהרמה הסוציו-אקונומית של חולון היא לא מהגבוהות ובכל
זאת התושבים משתדלים לשלם, אני לא חושב שצריך להכביד עליהם את
הלחץ. גם ככה אני שומע את התושבים שקשה להם עם הארנונה היום
והוספנו את המס ביטחון, את ההיטל ביטחון, ועכשיו, סליחה, אני לא בטוח
שגם את ה-3.08 צריך להוסיף. זה מה שאני חושב. תודה רבה.

מוטי ששון : או.קיי. מיקי, שרון ואני...

שרון אביגד : אני רוצה לפתוח, אני... לא מדברת הרבה אבל אני הפעם חושבת שמן הראוי
שאני אפתח ואני אומר כמה מילים לא לגופו של עניין קודם כל, אבל לגוף
הכי חשוב שבעניין. ומוטי ברשותך, יש כאן תופעה שאני ככה לא מרגישה
איתה נוח. פעם אחר פעם יש כאן התקפות אישיות על חברי מועצה, על ראש
העיר, התקפות לא ראויות, לא לעניין, לא לגופו של עניין ואולי מי שיוצא
יודע למה הוא יוצא.

מוטי ששון : ככה, אני מבקש ממך להתנצל אחרי המילה שאמרת.

עמוס ירושלמי : מה אתה שמעת?

מוטי ששון : כן.

עמוס ירושלמי : אז יש לך אוזניים יותר מדי חדות.

מוטי ששון : אני מבקש שתתנצל בפניה.

שרון אביגד : אני לא שמעתי, מוטי אני לא שמעתי אבל אולי זו הדוגמה, מה הוא אמר
אולי? מה הוא אמר?

מוטי ששון : אני לא יכול לחזור על זה.

שרון אביגד : אני רוצה ש.. מה הוא אמר?

מוטי ששון : מילה גסה, לא חשוב,

שרון אביגד : אולי דווקא זה מאוד חשוב. אולי פעם אחת צריך לעשות לדבר הזה סוף,
ואולי תביעה אחת של לשון הרע תסדר את כל העניין במועצה הזאת, רגע,
סליחה, חיים סליחה, מה הוא אמר? אני רוצה לדעת.

- מוטי ששון : לא אגיד לך, לא יפה, לא מכובד.
- שרון אביגד : זה לא מכובד ולא מכובד ההתבטאויות שיש כאן ולא רק על ידו, גם על ידי אחרים. פעם אחר פעם נפגעים כאן חברי מועצה, לא רק אני שאני גם סופגת פה אש גם אחרים, לא ראוי,
- מיכאל לויט : לא שמעת, הם שמעו שם ואתה לא שמעת.
- אלי נעים : לא חשוב חבר'ה, זה בלהט היצרים. השופט ברק אמר בלהט היצרים אפשר לגלוש.
- מיכאל לויט : תפסיקו לבלבל מין שאינו במינו, בלהט היצרים,
- שרון אביגד : אני לא חושבת שזה להט, זה לא להט, זה לא יצרים,
- מיכאל לויט : לא צריך להכשיר כל דבר.
- שרון אביגד : זה דבר שפגוע, סיסטמטי מחושב, ואני חושבת שזה ראוי שהמועצה תגנה את ההתנהלות הזאת. אני חושבת שראוי שהמועצה פה תצא בקריאה שהדברים האלה ימוגרו ולא ישנו כאן.
- יוליה מלינובסקי : בואו נעביר את זה לוועדת האתיקה של מועצת העיר,
- אילן לוי : אין ועדה.
- שרון אביגד : אין ועדה כזאת. עכשיו לעניין הארנונה,
- מיכאל לויט : אלי, אתה גם לפעמים מיתמם, אתה פעם קיללת מישהו, אתה פעם דיברת לא יפה למישהו? אתה צועק ואתה...
- שרון אביגד : ופעם אחר פעם ואתה לא,
- אלי נעים : אני פעם אחת אמרתי למישהו שקרן בן שקרן יש נגדי איך קוראים לו כתב אישום. על מה אתה מדבר? כתב אישום יש נגדי.
- מיכאל לויט : אבל אתה פעם ניבלת את הפה שלך?
- אלי נעים : אני הולך להגן על העובדים אז יש כאן, מוטי שלח את איך קוראים לו, את הסמנכ"ל להגיש נגדי כתב אישום, על מה אתה מדבר?
- מיכאל לויט : אבל גם עכשיו אתה,
- שרון אביגד : זה נגמר,
- מוטי ששון : שרון, את רוצה לדבר?

- שרון אביגד : כן, עכשיו לגופו של עניין הארנונה, אני רוצה לומר כמה מילים, העיר חולון, אלי נעים : זה הזדמנות להגיד את מה שאני מרגיש. לא זה בסדר מיכאל, מיכאל לויט : למה? הנה תראה, התעצבן כעס, הוא אמר מילה רעה, הוא קילל מישהו? אלי נעים : לא קיללתי. מיכאל לויט : מה קרה? אלי נעים : הכי גרוע שאני יכול להגיד שקרן. (מדברים יחד) שרון אביגד : אני לא יכולה להרים את הקול. מוטי ששון : חברים, אני מבקש לאפשר לשרון לסיים את דבריה. אני רוצה לענות. שרון אביגד : עכשיו, הרפיוטיישן שהעיר חולון זוכה לה, העלאה הן התדמיתית, בכל הבחינות החברתית התדמיתית, העובדה שמגיעה לכאן אוכלוסיה חדשה לעיר ומגיעה אוכלוסיה חדשה. העובדה שבימי שבת מגיעים אנשים שהם לא תושבי העיר לטייל בעיר, לבקר באתרים בעיר, העובדה שחולון הפכה למוסד תרבותי שואב, וזאת עובדה שכבר אי אפשר להתעלם ממנה, ואי אפשר להתעלם ממנה ואני נתקלת בזה פעם אחר פעם שאני נמצאת ברשויות אחרות ומדברים מאיפה את? מחולון. אה, חולון מתנהלת ככה וככה ובחולון יש ככה וככה. חבריה הדברים האלה עולים כסף, זה לא נעשה יש מאין, אהרון איסרס : אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בתוכו. שרון אביגד : ולפעמים בתוכו עדיף שיצא כדי שהקנקן יראה יפה. אהרון איסרס : מישהו המציא סיסמה שהציבור... מוטי ששון : היא הפריעה לך? למה אתה מפריע לה? אהרון איסרס : סיסמאות. שרון אביגד : הדברים האלה עולים כסף, מוטי ששון : מה אתה דיברת? אהרון איסרס : אני לא דיברתי, אנחנו מדברים על עובדות היא מדברת, מיקי שמריהו : תן לה להגיד את מה שהיא רוצה בחיך. מוטי ששון : בבקשה שרון תסיימי. שרון אביגד : הדברים האלה עולים כסף, ואני חושבת שטוב שהכסף הזה יצא על דברים

חיוביים ולא אחר כך על תיקון ליקויים בדיעבד. ועד היום אני חייבת לומר שהדברים האלה, אנחנו לא רואים את זה במידי אבל האפקט המצטבר שלהם חי קיים נושם בועט ואי אפשר להתעלם ממנו. והתעלמות ממנו תהיה החטאה נוראית לאמת.

יחד עם זאת, אני חושבת שבימים אלה, כשהמצב התקציבי של העיר מאוזן להפליא, העיר מתנהלת יפה מאוד יש לציין, פרויקטים מתקדמים, פרויקטים נעשים עם צפי תקציב ידוע מראש, אומדן ידוע מראש. אני חושבת שבמצב הזה לא ראוי להעלות את שיעור הארנונה בגובה שמתבקש, ובטח לא רטרואקטיבי. לכן אני דווקא הייתי מציעה להחזיר את זה לשיקול נוסף, לחשיבה מחודשת ולראות מה אפשר לעשות, גם כדי לשמור על פעלתנות כמו שקיימת ושמירה על העיר, ומנגד גם לשמור על הקופה.

מוטי ששון: טוב, אני ברשותכם רוצה לענות לחברים. **(מדברים ברקע)**

מוטי ששון: מה זה קשור חבר'ה? בבקשה, מה את רצית? סליחה, שרון, שרון ואלי סליחה, אתם מפריעים לי. כן בבקשה.

יוליה מלינובסקי: אני באמת מסכימה איתך בכל מילה, אנשים מגיעים על עיר מדברים. תסבירי את זה שאנחנו צריכים להיות בעיר, לאותה אישה, אותו זוג שבקושי מרוויח, שמקבל ארנונה 500-600 שקל, תסביר לו שהוא צריך להיות גשר שבכסף שלו מגיעים, הולכים לתוך העיר.

מוטי ששון: חברים, ברשותכם אני רוצה... של האופוזיציה. מה שטוב לראות כאילו שחור ולא טוב...

דבר ראשון, בשנים האחרונות לא היה עדכון של הארנונה. המדד עלה, שכר המינימום עלה, התשלומים ששילמנו לקבלנים עלה. ורק בשנה אחת, משנת לימודים אחת לשניה הוספנו 500 שעות למערכת שמשדר החינוך קיצץ, רק בשעות לתלמידים, שזה סדר גודל של 3 מיליון שקל. מאיפה אתם רוצים, שמשרדי ממשלה מקצצים בהוצאות שלהם, מפילים את זה, אם את לא מבינה אני אסביר את זה עוד פעם. מצד אחד יש מאזן, אילן אני לא הפרעתי ואל תפריע לי.

יוליה מלינובסקי: את הנסיעות לחו"ל,

מוטי ששון: אין קשר, בלי דמגוגיה, לא הפרעתי לך, יש תקציב, אני מדבר על דברים קרדינלים מהותיים בנפשה של העיר חולון, שזה החינוך. אני מבין שזה צורם לכם שחולון קיבלה את פרס החינוך לשנת 2005, פרס החינוך הישובי. לחיוב, יש כאלה שזה רציני בעיניהם. עכשיו תבינו, לא היה עדכון, אנחנו חייבים להיכנס לנעלים של הממשלה שהיא מקצצת, היא פיטרה מורים, אנחנו החזרנו אותם למערכת החינוך העל יסודי. 500 שעות כמו שאמרתי 3 מיליון שקל... שרון, אני אומר לך על מה הולך הכסף.

עכשיו תקשיבו, מה המשמעות של ההעלאה? זה חוק, זה חוק ההסדרים במשק. הכנסת קבעה שיש לעדכן את הארנונה בשיעור של 3.08. זה מה שקבעה הכנסת. עכשיו, מה באנו ואמרנו בישיבות הקודמות? עשרות רשויות בשנים האחרונות, עשרות רשויות, עשרות רבות של רשויות בשנים האחרונות הגישו בקשה להעלאה חריגה כשהעיר חולון לא היתה ביניהם. עשרות רבות. תבדקו אותי.

דובר: יכול להיות שגם רמת השרון.

מוטי ששון: לא יודע, עשרות רבות של רשויות הגישו בקשות חריגות, אנחנו לא הגשנו. עכשיו, יש גבול למה שהמערכת יכולה לספוג מזה שהממשלה, שהיא אמונה על התקציבים המערכתיים כמו רווחה וכמו חינוך, שמתנערת, מקצצת, האם אנחנו נפגע בשירותים לתושבים? לא, אנחנו מתמודדים עם זה בהיקפים גדולים. אתה מצטט את דו"ח העוני. צטט את דו"ח העוני, מה דו"ח העוני? אתה יודע כמה הנחות אנחנו נותנים למשפחות נזקקות? דקה, למעלה מ-50 מיליון שקל אנחנו נותנים הנחות. מה המשמעות של התוספת של 3.08 אתם יודעים מה? לדירה שלי? 8 שקלים בחודש. דקה דקה, יואל לא הפרעתי לך, תאפשר לי. 8 שקלים. האם אני וכל אלה שיושבים פה לא יכולים לממן 8 שקלים בחודש? כדי שאנשים אחרים, כדי שאנשים אחרים... סליחה רועי לא הפריעו לך, אם זאת תהיה שיטה להפריע הם יודעים את השיטה גם להפריע לך. אני מבקש...

יעקב בבלי : רגע, אבל זה 8 שקלים בלי הנחה.
מוטי ששון : בלי הנחה.
יעקב בבלי : ואם זה הנחה אז...
מוטי ששון : עזוב לא לא לא, יעקב, בבלי, (מדברים יחד)
מוטי ששון : סליחה, בלי דמגוגיה, אני לא הפרעתי לך אל תפריעי לי. אין לך זכות דיבור, אין לך זכות דיבור. רבותי, 8 שקלים לאנשים שיש להם את היכולת, לעומת זה לאפשר למשפחות שאין להם את היכולת לקבל את ההנחות, למעלה מ-50 מיליון שקל ו-50%,
רועי כהן : זה הדמגוגיה,
מוטי ששון : תשמע יותר לא תוכל לדבר, לא יתנו לך לדבר. 50% מהמשפחות בחולון כדאי שתדעו, 90% מהמשפחות מקבלים... (מדברים יחד)
מוטי ששון : ... לעשות סדר. ואני לא אפתח את הדיון פה עכשיו בישיבה הקודמת... הפערים ממקום אחד למקום שני באותו רחוב בניין אחד בניין שני, שיש פערים עיוותים היסטוריים, צריך אחת ולתמיד לעשות שמה סדר. עשינו דיון, אנשי הגזברות הציגו לכם, הראו לכם תמונות, הראו לכם את המסמכים. רבותי, קיבלנו החלטה. אני היום מביא לאישור המועצה, לאישור המועצה אני רוצה להביא את הצעת ההחלטה כדלהלן: מועצת העירייה מחליטה לעדכן את שיעור הארנונה הכללית לשנת 2006 בשיעור של 3.08 לעומת שיעורי הארנונה שחלו על פי צו הארנונה בשנת 2005. ההצעה השנייה: מועצת העירייה מחליטה לסווג את סניפי הדואר וסוכנויות הדואר שבהם ניתנים שירותים לציבור בסיווג משרדים שירותים ומסחר בסעיף 3.1 צו הארנונה לשנת 2006. מי בעד צו הארנונה, מי בעד? אין אין, מי בעד? מי בעד? חכה, תהיה הצעה, קודם ההצעה הזאת. מי בעד?

נערכת הצבעה:

בעד: 11

נגד: 9

נמנעים: אין

ההצעה אושרה.

- יואל ישורון: רק רגע היא לא אושרה, שנייה. ההצעה הנגדית שלי, על אף שעשית פה משחק בהצבעה אתה כבר יודע לעשות את זה.
- מוטי ששון: בבקשה תעלה את ההצבעה.
- אילן לוי: יש פה יועץ משפטי,
- יואל ישורון: אתה צריך לעשות, אני רוצה,
- אילן לוי: זאת הצעה מול הצעה.
- מוטי ששון: בבקשה, עכשיו ההצעה.
- יואל ישורון: שנייה, רגע אילן, אני רוצה לשאול את ליפא. למה אין הצעה, שנייה רגע, אהרון,
- מוטי ששון: בבקשה, תעלה את ההצעה.
- יואל ישורון: רגע רגע, שנייה רגע, ליפא, אני רוצה לשאול אותך שאלה. אני טוען שההליך שהוא פעל הוא הליך, אני לא רוצה לכנות אותו בדבר בוטה יותר. אני רוצה שההצעה שלו תעמוד מול ההצעה שלי כי הדרך שבה הוא,
- עו"ד קמינר: ... הצעה?
- יואל ישורון: אני רוצה להגיש הצעה, להציע שלא להעלות בכלל.
- מוטי ששון: בבקשה, תעלה את ההצעה.
- יואל ישורון: סליחה רגע, הצעה מול הצעה, גם את התרגילים האלה בפוליטיקה גם אנחנו יודעים מוטי.
- מוטי ששון: מה זאת אומרת,
- יואל ישורון: אני רוצה... (מדברים יחד)
- יואל ישורון: שב בשקט אל תפריע לי. ליפא, אני, שנייה רגע, סליחה אני מדבר, אל תפריע לי רגע, ליפא אני מבקש את החוות דעת שלך, אני הולך להתלונן על הדבר הזה. אני רוצה שההצעה שלו תעמוד מול ההצעה שלי.
- מוטי ששון: טוב או קיי. דקה. מי בעד ההצעה של יואל? סליחה, מי בעד ההצעה של יואל?
- יואל ישורון: עוד לא ניסחתי אותה. הוא לא נותן לי להציע.
- מוטי ששון: אמרת, לא להעלות את הארנונה.

- יואל ישורון : לא, שנייה. לא.
מוטי ששון : גדי.
- יואל ישורון : בגלל הנסיבות הכלכליות של העיר, המצב שהיא מסיימת בשנים האחרונות,
מוטי ששון : מה ההצעה יואל? בלי הסברים, מה ההצעה?
יואל ישורון : בין מיליון לשני מיליון שקל,
מוטי ששון : מה ההצעה?
יואל ישורון : אני מציע שלא להעלות את הארנונה ב-3.8.
מוטי ששון : לא להעלות בכלל.
יואל ישורון : כן.
מוטי ששון : מי בעד ההצעה של יואל? סליחה, מי בעד ההצעה של יואל? מי בעד ההצעה של יואל? כי אני מעלה את ההצעה של שמואל. לא להעלות בכלל ב-3.08.
(מדברים יחד)
יואל ישורון : זה משרד הפנים עוד לא אישר, זה הוא רוצה עוד להעלות.
מוטי ששון : מי בעד ההצעה של יואל לא להעלות בכלל ב-3.08?
7 נגד. או.קיי. 7, מי בעד ההצעה? סליחה, **(מדברים יחד)**
מוטי ששון : או.קיי. יואל, מיקי, זאב, אילן, רועי, איסרס ועמוס. מי נגד? מוטי, משה, יאיר, גדי, דקלה, אלי, יוסף, מיכאל, דוד שלום, זברלו ובבלי וקריטי. או.קיי.
אני רוצה להעלות את ההצעה של שמואל. שמואל אמר להעלות 3, ב-3% פלוס 0.8, 0.08, מי בעד? הוא איננו, ההצעה לא מועלה. תודה רבה. ההצעה אושרה.

נערכת הצבעה:

בעד: 7

נגד: 12

נמנעים: אין

החלטה: מועצת העיר מחליטה לאשר הצעות החלטה כלהלן:

1. לעדכן את שיעור הארנונה הכללית לשנת 2006 בשיעור של 3.0896 לעומת שיעורי הארנונה שחלו על פי צו הארנונה בשנת 2005.
2. לסווג את סניפי הדואר וסוכנויות הדואר שבהם ניתנים שירותים לציבור בסיווג "משרדים, שירותים ומסחר" בסעיף 3.1 לצו הארנונה לשנת 2006.

מוטי ששון: הישיבה נעולה.

מוטי ששון

ראש העיר

נתי לרנר

ע/ראש העיר